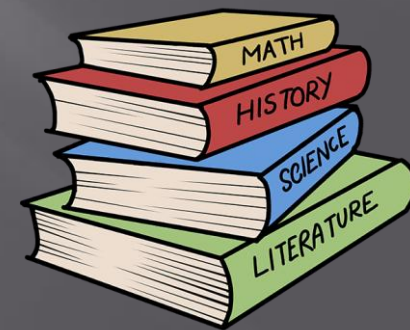
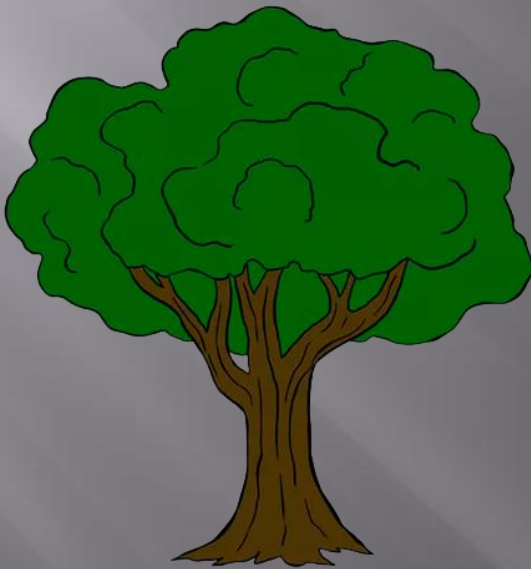

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΔΕΝΤΡΟΥ

Τα παιδιά του ΣΤ2 ατομικά ζωγράφισαν το δέντρο σε μια συγκεκριμένη χρονολογία, με την φαντασία τους.

1944

Ημερομηνία γέννησης: 14 Απριλίου
Τόπος γέννησης: Πεντέλη
Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος πλησιάζει στο
τέλος του...

Είμαι κιόλας 5 χρόνων!
Δίπλα μου πέρασε ένας καινούργιος
δρόμος. Παραλίγο να με κόψουν... Τώρα
στέκομαι στραβά στο πλάι του δρόμου.

1950

Αναπτύσσομαι θαυμάσια. Πολλές βροχές
και λιακάδες την άνοιξη και το καλοκαίρι.

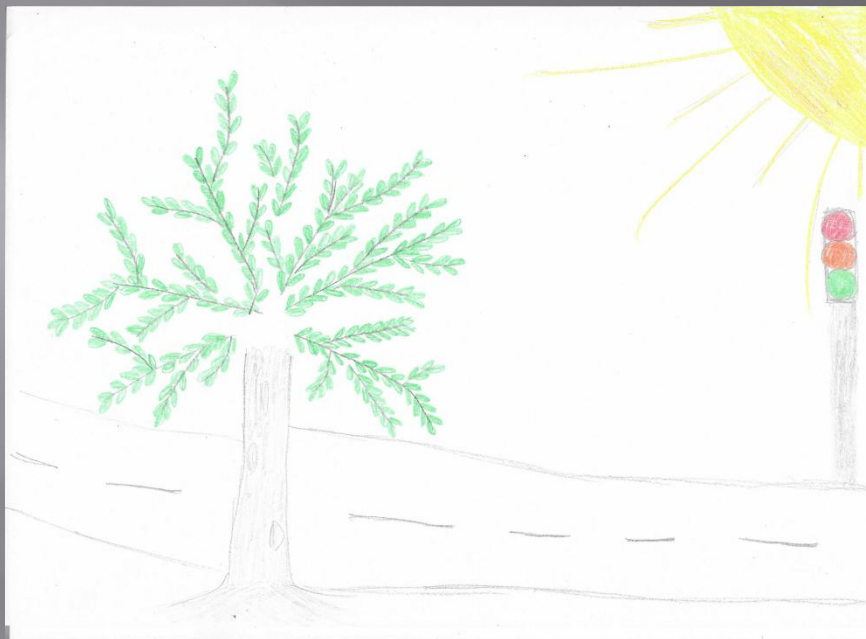
1960

Οι γείτονές μου μού κλέβουν φως και
θρεπτικά συστατικά. Μόλις που
μεγάλωσα φέτος.

Ευαγγελία Σ.

1968

Ξερίζωσαν τα πιο αδύναμα δέντρα γύρω μου. Τώρα πια έχω πιο πολύ φως και μεγαλώνω πολύ.

1980

Κάποιος πέταξε ένα τσιγάρο και κάηκε
ένα μικρό κομμάτι του δάσους. Ήμουν
τυχερό, τη γλύτωσησα με ελαφριά
εγκαύματα. Οι πληγές μου καλύφθηκαν
με νέο φλοιό.

1982

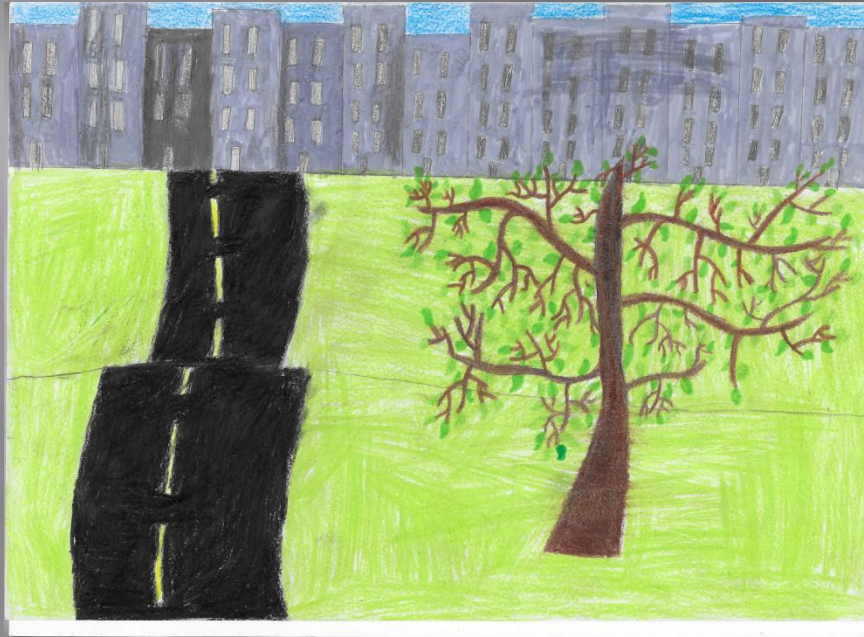

Επιτέλους! Έχω πάλι πολύ φως και νερό.

Λυδία-Αγάπη Π.

1995

Πέρασε μια μεγάλη περίοδος ξηρασίας.
Αναπτύσσομαι αργά.

Χρύσα Ν.

2005

Λοιπόν με βλέπεις;

Όχι;

Μα ... βρίσκομαι μπροστά σου! Το 2003 έκοψαν πολλά δέντρα του δάσους, ανάμεσά τους κι εμένα.

Με πήγαν σε μια χαρτοβιομηχανία. Εκεί φτιάχνουν χαρτί που χρησιμοποιείται και για σχολικά βιβλία. Έτσι μπορείς τώρα να με θαυμάσεις «τυπωμένο». Βρίσκομαι μπροστά σου!

Γιάννης Ω.

Αυτή ίσως ήταν μια
ιστορία φαντασίας, ίσως
και αληθινή...

Επιμέλεια: Λάμπρος Σ.